

DOMSTOLENS DOM

af 25. juni 2002

i sag C-66/00, Dante Bigi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Parma)⁽¹⁾

(»Forordning (EØF) nr. 2081/92 — beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler — artikel 13 — undtagelsesordning — anvendelsesområde«)

(2002/C 191/05)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-66/00, angående en anmodning, som Tribunale di Parma (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Dante Bigi, intervenient: Consorzio del Formaggio Parmigiano Reggiano, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 535/97 af 17. marts 1997 (EFT L 83, s. 3), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer), J.-P. Puissochet, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 25. juni 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 13, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 535/97 af 17. marts 1997, skal fortolkes således, at undtagelsesordningen i denne bestemmelse ikke omfatter produkter hidrørende fra det land, der har opnået registrering af den beskyttede oprindelsesbetegnelse, hvis beskyttelse i henhold til artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra a) og b), i forordning nr. 2081/92 med senere ændringer, er omtvistet, og hvis varespecifikation produkterne ikke opfylder.

(1) EFT C 149 af 27.5.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 18. juni 2002

i sag C-92/00, Hospital Ingenieure Krankenhaus-technik Planungs-GmbH (HI) mod Stadt Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vergabekontrollsenat des Landes Wien)⁽¹⁾

(»Offentlige kontrakter — direktiv 92/50/EØF — fremgangsmåde ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 89/665/EØF — anvendelsesområde beslutning om tilbagekaldelse af et udbud — domstolskontrol — rækkevidde«)

(2002/C 191/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-92/00, angående en anmodning, som Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Hospital Ingenieure Krankenhaus-technik Planungs-GmbH (HI) mod Stadt Wien, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1) samt af direktiv 92/50, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997 om ændring af direktiv 92/50/EØF, 93/36/EØF og 93/37/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af henholdsvis offentlige tjenesteydelsesaftaler, aftaler om offentlige indkøb og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 328, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Macken, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, V. Skouris (refererende dommer), og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 18. juni 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er en betingelse efter artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 89/665 af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, at den ordregivende myndigheds beslutning om at tilbagekalde et udbud vedrørende en offentlig tjenesteydelsesaftale kan gøres til genstand for en klageprocedure og i givet fald kan annulleres med den begrundelse, at den tilsidesætter fællesskabsrettens bestemmelser om offentlige kontrakter eller de hertil udstedte nationale gennemførelsesbestemmelser.

- 2) Direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 92/50, er til hinder for, at en national ordning begrænser efterprøvelsen af, om tilbagekaldelsen af et udbud er lovlig, til spørgsmålet, om tilbagekaldelsen er sket vilkårligt.
- 3) Det skal afgøres efter national ret, hvilket tidspunkt der er afgørende for bedømmelsen af, om den ordregivende myndigheds beslutning om at tilbagekalde et udbud er lovlig, idet de nationale retsfor skrifter herom dog ikke må være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål i national ret eller i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tilkommer de pågældende efter Fællesskabets retsorden.

(¹) EFT C 149 af 27.5.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 18. juni 2002

i sag C-242/00, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Statsstøtte — støtteforslag — Kommissionens beslutning om en støttes forenelighed med fællesmarkedet — ikke-bebyrdende retsakt — støtte med regionalt sigte — fastsættelse af de støtteberettigede områder«)

(2002/C 191/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-242/00, Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: W.-D. Plessing, bistået af R.M. Bierwagen) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K.-D. Borchardt og J. Macdonald Flett), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/272/EF af 14. marts 2000 om ny afgrænsning af støtteberettigede områder i henhold til »Gemeinschaftsaufgabe«, »Forbedring af den regionale økonomiske struktur« i Tyskland for perioden 1. januar 2000 til 31. december 2003 — Vesttyskland og Berlin (EFT 2001 L 97, s. 27), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken og N. Colneric samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet (refererende dommer), M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris og C.W.A. Timmermans; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 18. juni 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 247 af 26.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 27. juni 2002

i sag C-258/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 91/676/EØF — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — definition af vand, der er berørt af forurening — udpegelse af sårbare zoner«)

(2002/C 191/08)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-258/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Nolin) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: først J.-F. Dobelle og D. Colas, derefter G. de Bergues og D. Colas), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375, s. 1), idet den ikke har foretaget den fornødne kortlægning af vand, der er berørt af forurening, og følgelig heller ikke har udpeget de heraf berørte sårbare zoner i overensstemmelse med artikel 3 i og bilag I til direktivet, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Macken (refererende dommer), og dommerne N. Colneric, C. Gulmann, R. Schintgen og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 27. juni 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: